

[Socialministeren.]

under Lærlingeloven har jeg altsaa medtaget dette Fag. Derimod har jeg ikke kunnet efterkomme Ønsket om at medtage Søfolk under denne Lærlingelov, der gælder for Industri og Handel; der er jo saa mange særlige Forhold, der taler for at ordne Forholdene for Søens Arbejdere ved særlig Lovgivning. Ej heller har jeg kunnet imødekomme Ønsket om at tage Landarbejdere med ind under Lærlingeloven. Der er ganske vist indkommet et Andragende fra Landarbejderforbundet om at faa Lærlingeloven til at omfatte Landarbejderne under Henvisning til, at der i ikke ringe Udstrækning, særlig paa en Række store Gaarde, ansattes en Mængde unge Mennesker, saakaldte Landvæsenselever; uden at det dog kunde siges, at der var draget tilstrækkelig Omsorg for, at de fik en forsvarlig teoretisk eller praktisk Oplæring i Landbrug. Jeg tror, dette er rigtigt, men Landbrugsministeriet har ikke ment, i Øjeblikket i hvert Tilfælde, at kunne foreskrive saadanne Regler, at man kunde faa de paagældende Forhold ind under denne Lov, og jeg har derfor ladet dette Problem ligge ved dette Lovforslags Udarbejdelse.

Af nyt indeholder den første Paragraf i øvrigt kun det, at Lærlingekontrakt skal oprettes inden Udløbet af den omhandlede Prøvetid, og at den skal indeholde en tydelig Angivelse af, i hvilket Fag eller Del af et Fag Lærlingen skal oplæres, og skal forsynes med Paategning af det stedlige Lærlingebævn — som jeg kommer til senere — om, at Kontrakten er i Overensstemmelse med Lovens Forskrift. Den egentlige skriftlige Lærlingekontrakt finder dog indenfor Haandværk og Industri ikke Anvendelse, naar den umyndige alene antages som Bud, Haandlanger eller til Udførelse af Arbejde, som ikke falder ind under Faget, heller ikke, naar Ansættelsen paa Grund af den paa Arbejdsstedet raadende Arbejdsdeling alene angaar Udførelse af et vist Specialarbejde, som ikke fordrer alsidig Uddannelse, samt for Gartnerfagets Vedkommende i alt Fald ikke, naar den paagældende antages til Oplæring i Anlægsgartneri alene. Endelig finder den almindelige Lærlingekontrakts Regler heller ikke Anvendelse paa Lærlingeforhold, indgaaet mellem Forældre og Børn; det er positivt angivet i Lovforslaget, hvilke Bestemmelser der i saa Fald skal komme til Anvendelse. Ved Ansættelse til det Specialarbejde, som jeg nævnte før, skal der i Stedet for den almindelige Lærlingekontrakt oprettes en skriftlig Kontrakt, som jeg om lidt skal komme til.

Kapitel II indeholder altsaa de særlige Bestemmelser vedrørende Handel og Kontorvirksomhed og bestemmer, at enhver næringsdrivende, hvis Virksomhed helt eller delvis bestaar i Handel (herunder Andels- og Forbrugsforeninger, Bank, Sparekasse, Forsikringsselskab og Revisionsinstitut), eller som indenfor Virksomheden lader udføre Kontorarbejde, skal i Almindelighed oprette skriftlig Kontrakt, dog ikke i tilsvarende Tilfælde som dem, jeg nævnte før, altsaa naar den umyndige antages som Bud eller til Arbejde, som kun bestaar i Ind- og Udpakning, Afvejning og Ombæring af Varer, eller naar en umyndig antages til Arbejde, som alene bestaar i Ekspedering af Kunder i Specialforretninger, hvorved forstaas Forretninger, som udelukkende eller ganske overvejende forhandler enkelte Varesorter af ensartet Beskaffenhed, saasom Smør- og Margarineudsalg eller lignende. Og endelig heller ikke, naar den umyndige antages til Arbejde, som bestaar i Telefonpasning, Maskinskrivning, Stenografi, eller til saadant Arbejde med Bogholderi, Regnskabsføring og lignende, gennem hvilket det ikke er muligt at give ham hel eller delvis Uddannelse i vedkommende Fag. I de to sidste Grupper af Tilfælde skal der, ligesom jeg før nævnte for Industri og Haandværks Vedkommende, oprettes skriftlig Kontrakt.

§ 3 indeholder en Række fælles Bestemmelser om Berettigelsen eller Uberettigelsen til at antage Lærling, hvori der ikke er noget særligt nyt.

§ 4 indeholder den nye Hovedbestemmelse, at Socialministeren fastsætter efter Samraad med Ministeren for Handel og Industri og efter Forhandling med de paagældende faglige Hovedorganisationer, første Gang ved denne Lovs Ikrafttræden og derefter hvert 3die Aar ved Bekendtgørelse, den for de forskellige Fag gældende Maksimumslæretid. For intet Fag maa Læretiden overstige 4 Aar; dog kan Socialministeren, hvor faglige Hensyn taler derfor og paagældende Fags Hovedorganisationer for Arbejdere og Arbejdsgivere har givet deres Tilslutning dertil, tillade, at Læretiden i et Fag udstrækkes indtil et Aar ud over den fornævnte Grænse.

Jeg kommer saa til Bestemmelserne om Lærlingelønnen. Ministeriet formener, at der er Trang til at søge at gennemføre Regler, der sikrer den unge Arbejder et Vederlag, som staar i et mere rimeligt Forhold til den Værdi, som Lærlingens Arbejde har for Læremesteren, end det Vederlag gør, der ofte udbetales nu. Paa Forhaand vilde man